

Конвенција за дискриминација (вработување и професија), 1958

Конвенција која се однесува на дискриминација во однос на вработувањето и професијата.

(Забелешка: Датум на стапување на сила е 15. 6. 1960 година.)

Конвенција: C111

Место: Женева

Сесија на конференцијата: 42

Датум на усвојување: 25. 6. 1958

Класификација на предметот: Вработување и професија без дискриминација

Класификација на предмет: Жени

Статус: Последен инструмент. Овој инструмент е еден од фундаменталните конвенции.

Генералната конференција на Меѓународната организација за труд, откако беше свикана во Женева од страна на Раководното тело на Меѓународната канцеларија за труд, одржувајќи ја својата четириесет и втора сесија на 4 јуни 1958 година и одлучувајќи да усвои некои од предлозите во врска со дискриминација на полето на вработувањето и професијата, што е четврта точка од дневниот ред на сесијата, и одредувајќи ги овие предлози да бидат во форма на меѓународна Конвенција, и имајќи предвид дека декларацијата од Филаделфија потврдува дека сите луѓе без разлика на раса, верување или пол, имаат право да ги практикуваат своите материјални добросостојби и духовен развој во услови на слобода и достоинство на економска сигурност и еднаква можност, и имајќи предвид дека дискриминацијата претставува кршење на правата изразени во Универзалната декларација за човекови права, на 25 јуни 1958 година ја усвои следнава Конвенција, која може да се нарече Конвенција за дискриминација (вработување и професија), 1958.

Член 1

1. За појаснување, во оваа Конвенција терминот „*дискриминација*“ опфаќа:

(а) секаква дискриминација, исклучување или наклоност сторени на основа на раса, боја, пол, вера, политичко убедување, национална основа, социјално потекло, а имаат ефект на поништување или давање еднакви можности или третман при вработување или професија;

(б) какви било други разлики, исклучување или наклоност кои имаат ефект на поништување или давање еднакви можности, како што може при вработување или професија да се одреди од односната членка, по консултација со претставници на организациите на работодавачите и работниците, таму каде што постојат, и други соодветни тела.

2. Секаква дистинкција, исклучување или наклоност во однос на одредено работно место, базирана на наследни својства, нема да се сметаат како дискриминирачки.

3. Во оваа Конвенција термините „*вработување*“ и „*професија*“ опфаќаат пристап кон професионална обука, пристап до вработување и кон посебни професии, како и услови и начини на вработување.

Член 2

Секоја членка, за која оваа Конвенција е на сила, се обврзува со методи соодветни на националните состојби и практики да најави и проследи национална политика наменета за промовирање, еднаквост на можности и третман во однос на вработувањето и професијата, со цел да се елиминира секаква дискриминација.

Член 3

Секоја членка за која оваа Конвенција е на сила, со методи соодветни на националните услови и практики, се обврзува:

- (а) да бара соработка со организациите на работодавачите и работниците и други соодветни тела во промовирање, прифаќање и набрдување на оваа политика;
- (б) да воведи такво законодавство и да промовира такви образовни програми со кои ќе се обезбеди прифаќање и придржување на политиката;
- (в) да укине секакви статутарни одредби и да измени секакви административни инструкции или практики кои не се конзистентни со политиката;
- (г) да ја спроведува политиката во поглед на вработување под директна контрола на националните власти;
- (д) да обезбеди придржување на политиката во активностите на професионално насочување, професионална обука и служби за распоредување под раководство на националните власти;
- (е) да назначи во своите годишни извештаи, при примена на Конвенцијата, дејство што го има преземено во следењето на политиката и резултатите добиени од таквото дејство.

Член 4

Секакви мерки што ќе се преземат врз лице кое оправдано е осомничено или ангажирано во активности штетни по безбедноста на државата, нема да се сметаат за дискриминирачки, под услов односното лице да има право да поднесе жалба до компетентно тело востановено во согласност со националната практика.

Член 5

1. Специјални мерки за заштита или помош, наведени во други конвенции или препораки усвоени од Меѓународната конференција за труд, нема да се сметаат за дискриминирачки.

2. Секоја членка може, по консултација со претставници на организациите на работодавачите и работниците, доколку постојат такви, да одреди дали се потребни други посебни мерки со кои ќе се задоволат посебните потреби на лица што бараат посебна заштита или помош, од причини какви што се пол, возраст, неспособност, семејни одговорности, социјален или културен статус, и истите нема да се сметаат за дискриминирачки.

Член 6

Секоја членка која ја ратификува оваа Конвенција се обврзува да ја применува на неметрополски територии, во согласност со одредбите од уставот на Меѓународната организација за труд.

Член 7

Официјалните ратификации на оваа Конвенција ќе му бидат соопштени на Генералниот директор на Меѓународната организација за труд за негова регистрација.

Член 8

1. Оваа Конвенција ќе биде обврзувачка само за оние членки на Меѓународната организација за труд чии ратификувања се регистрирани од Генералниот директор.

2. Ќе стапи на сила 12 месеци од датумот на кој две членки ги имаат регистрирано ратификациите кај Генералниот директор.

3. Оттаму, оваа Конвенција ќе стапи на сила за секоја членка 12 месеци по датумот откако ратификацијата е регистрирана.

Член 9

1. Членка којашто ја има ратификувано оваа Конвенција може да се откаже од неа по истекувањето на периодот од 10 години од датумот на кој Конвенцијата стапила на сила за првпат, со акт доставен до Генералниот директор на Меѓународната

канцеларија за труд, за да биде регистрирана. Таквото откажување нема да биде важечко една година од датумот на кој е регистрирана.

2. Секоја членка којашто ја има ратификувано оваа Конвенција, и којашто во рок од една година од истекот на 10 години, спомнат во претходниот параграф, не го искористила правото на откажување дадено во овој член, ќе биде обврзана за наредните 10 години, што значи може да ја откаже оваа Конвенција по истекот на секои 10 години, под услови наведени во овој член.

Член 10

1. Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд ќе ги извести сите членки на Меѓународната организација за труд за регистрацијата на сите ратификации, декларации и откажувања кои се доставени до него од страна на членките на организацијата.

2. Кога ќе ги извести членките на организацијата за регистрацијата на втората ратификација доставена до него, Генералниот директор ќе им обрне внимание на членките на организацијата за датумот на кој Конвенцијата стапува на сила.

Член 11

Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд ќе го извести Генералниот секретар на Обединетите нации за регистрацијата, во согласност со Член 102 од Повелбата на Обединетите нации, со сите детали за сите ратификации, декларации и акти на откажувања регистрирани од него, во согласност со одредбите од претходните членови.

Член 12

Раководното тело на Меѓународната канцеларија за труд ќе го презентира до Генералната конференција извештајот за работењето на оваа Конвенција, во рок за кој ќе смета дека е неопходен, и ќе ја преиспита неопходноста да се стави во агендата на Конференцијата прашањето за нејзина целосна или делумна ревизија.

Член 13

1. Доколку Конференцијата усвои нова Конвенција ревидирајќи ја целосно или делумно оваа Конвенција, во тој случај, и доколку новата Конвенција не нагласува поинаку, тогаш:

а) ратификацијата од страна на членката на новата ревидирана Конвенција ќе значи „**ipso jure**” директно откажување од оваа Конвенција, не спротивставувајќи се на одредбите од горенаведениот член 9, доколку новата ревидирана Конвенција стапи на сила;

б) од датумот кога новата ревидирана Конвенција стапува на сила, оваа Конвенција ќе престане да биде отворена за ратификација од страна на членките.

2) Оваа Конвенција секако ќе остане на сила во својата актуелна форма и содржина за оние членки кои ја имаат ратификувано, а ја немаат ратификувано ревидираната Конвенција.

Член 14

Англиската и француската верзија на текстот на оваа Конвенција се еднакво валидни